

FORENINGEN FOR HØJSKOLER
OG LANDBRUGSSKOLER

Askov pr. Vejen, den 3. Decbr. 1943.

Forslag til Ændring af Loven om Folkehøjskoler og Landbrugsskoler fremsaaede af Forhandlingsmødet i Odense den 30. November 1946.

§ 3. Stk. 1. Et Par Deltagere foreslog, at Ungdomsudvalgets Forslag om, at Undervisningsministeriet skulde godkende en Skoles Beliggenhed, blev taget op igen. Andre henviste til, at den samlede Højskoleverden ved et tidligere Odensemøde ret enstemmigt var gaaet mod dette Forslag og ønskede det heller ikke optaget nu. En Afstemning viste, at det overvejende Flertal stadig var imod, at denne Bestemmelse blev optaget i Loven.

§ 4. Stk. 1. Derimod var der et meget stærkt og enstemmigt Ønske om følgende Tilføjelse til Paragraffen: „Indbyder en Skole til kun eet aarligt Kursus kræves mindst 10 Aarselever“. Denne Ændring er jo ogsaa i Overensstemmelse med Reglerne i § 6 om Statstilskudets Bortfald. Nogle Røster hævdede sig, for at Tallet 15 skulde nedsættes til 12 for en nyoprettet Skole, der har to aarlige Kursus. Ingen havde noget derimod, men man var indforstaaet med, at Ændringen næppe blev let at gennemføre.

§ 6. Det blev fra flere Side hævdet, at Stk. 2 og sidste Punktum i Stk. 3 godt kunde bortfalde. Ændringen vilde næppe faa praktisk Betydning. Men en Skole, der engang var godkendt, burde bevare Retten til at modtage statsunderstøttede Elever, selv om den mistede det direkte Statstilskud, idet Skolens Bestaaen saa vilde være betinget af, at en Kreds ønskede at opretholde Skolen og vilde yde den fornødne økonomiske Støtte.

§ 7. Stk. 2. ønskedes forment saaledes, at Bestemmelserne om Tjenesteforhold ikke dannede nogen Hindring for Godkendelsen af Skoler, hvori praktisk Arbejde indgaar som Led i Undervisningen eller som Vederlag for denne. (Fjordvang).

Endvidere vilde man ogsaa gerne, at Københavns Højskole (Frede Bording) kunde faa Tilskud efter Loven, og Aftenhøjskolernes Stilling til Højskoleloven blev drøftet, bl. a. blev det Forslag fremsat, at Aftenhøjskolens Elever blev regnet som halve Elever.

§ 8. Det var naturligvis § 8, Interessen og Debatten især samlede sig om. Der var Enighed om at fremhæve de mindre Skolers Betydning baade for Elevflokken og for det folkelige Arbejde paa den paagældende Egn, og at disse Skoler trængte til Støtte for at bære de forøgede Udgifter til Lærersløn m. m.

Det blev derfor med fuld Tilslutning foreslaaet, at Grundtilskuddet hæves fra 1 000 til 2 000 Kr.

Stk. 3 ønskedes forment saaledes, at „det blev“ klart, at Staten yder Halvdelen af Lærerslønningerne, naar Timetal og øvrige Betingelser er i Orden efter de gældende Lønningslove for andre Lærere paa Landet altsaa for Tiden Loven af 12. Juli 1946 dog med 2 Tilføjelser, nemlig at der burde være et vist Spillerum mellem en tilskudsberettiget Minimums og Maximumsløn, samt at Begyndere kunde lønnes efter en lempeligere Skala uden at miste Statstilskudet.

Under Hensyn til Lærerne paa de udvidede Højskoler fandt man, at den tilskudsberettigede Maximumslønning for Højskolelærere passende kunde være Lønnen for Seminarielærere, idet dog Alderstillægget efter Højskoleloven fradrages.

Fra Lærernes Side blev foreslaaet, at Timelærernes Løn beregnes efter et Timetal paa 720 i Stedet for 540, det vil sige, at nuværende Begyndelsestimeløn paa 9,15 kan nedsættes til 6,86 o. s. v. — Endvidere at en Sæsonlærer (det vil sige en Lærer, der ikke er ansat hele Skoleaaret) i Aspiranttiden (2 Aar) kan lønnes med $\frac{3}{4}$ af den fast ansatte Lærers Løn (i Stedet for nu $\frac{9}{10}$). Begrundelsen er, at en Højskolelærer som Regel maa betragte de to første Aar som Læreaar. Forslaget vandt enstemmig Tilslutning.